

היום נלמד בעזרת ה':

שבת דף סו

משנה: לדעת רבי מאיר - הקיטע יוצא בקב שלו (= צורת רגל מעץ שהוא מכניס בו את ראש הרגל), כיון שזה הנעל שלו, ורבי יוסי אוסר משום שהקב לא נחשב לנעל וזה משא. אם יש לקב בית קיבול להניח בו כתייתין (= בגדים רכים, שלא יכאב לו) - טמא טומאת מגע, ואם לא - טהור משום שהוא נחשב ל'פשוטי כלי עץ' שלא מקבלים טומאה.

הסמוכות שלו (= קיטע שהולך על שוקיו ומניח עליהם סמוכות מעור) נטמאים בטומאת מדרס כיון שהוא נשען עליהם, ויוצאים בהם בשבת משום שהם נחשבים לתכשיט בשבילו, ונכנסים בהם בעזרה כיון שהם לא נחשבים למנעלים.

כסא וסמוכות שלו (= קיטע שלא יכול להלך על ברכיו קושרים לו כסא נמוך שהוא יושב עליו, וכשהוא רוצה ללכת הוא נסמך בידיו על ספסלים קטנים ועוקר את גופו מהארץ ונדחף לפניו וחוזר ונח על אחוריו. ועושה סמוכות לראשי שוקיו, וכשהוא נשען על ידיו ועוקר את עצמו מהארץ הוא נשען קצת על הסמוכות) טמאים מדרס (כנ"ל), ואין יוצאים בהם בשבת שמא יפלו, ואין נכנסים בהם בעזרה מפני שהם נחשבים כמנעלים.

לוקטמין (= מסכה שעושים להפחיד את התינוקות) טהורים משום שהם לא כלי ולא תכשיט, ואין יוצאים בהם בשבת כיון שהם לא נחשבים למלבוש. (הגמרא לקמן תביא פירושים נוספים: 1. דמות חמור שהליצנים נושאים על כתפיהם ונראה כאילו הם רוכבים עליו. 2. מקלות שמגביהים בהם את הרגלים כשהולכים במקום טיט. וראה תוספות ד"ה קישוריו).

גמרא: הגמרא דנה האם גורסים במשנה שרבי מאיר מתיר ורבי יוסי אוסר, או להיפך.

למדנו במשנה שאם יש לקב בית קיבול כתייתין הרי הוא טמא. נחלקו אב"י ורבא האם הוא טמא בשאר הטומאות או אף בטומאת מדרס.

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

משנה וגמרא: הבנים יוצאים בקשרים - לדעת אדא מרי הכוונה לקשרים של עשב 'פואה' שתולים בצואר לרפואה. לדעת אבין בר הונא הכוונה לקשר שקושרים לבן שיש לו געגועים על אביו, שאביו נוטל רצועה ממנעל ימין וקושר לבנו בידו השמאלית. בני מלכים יוצאים בזוגים (= פעמונים קטנים שעשויים לנוי), ומותר לכל אדם לצאת בהם. הגמרא מביאה כמה ענייני רפואות בשבת.

מושגים בדף

טומאת מדרס: זב שדרס / ישב / שכב על כלי או בגד המיועד לכך - הכלי נטמא בדרגת אב הטומאה. **ונכנסים בהם בעזרה:** אסור להכנס להר הבית עם נעליים. **סנדל של סיידים תמא מדרס:** סנדל של מוכרי סיד העשוי מעץ, והם נועלים אותו כשהם מתעסקים בסיד, שלא ישרוף את עור רגליהם. ואף שהוא לא מיועד ללכת בו בכל זאת הוא תמא מדרס, משום שהסייד הולך בו עד שהוא מגיע לביתו. **עגלה של קטן:** שעושים לקטן לשחק בה, וכיון שהיא מיועדת לכך שלפעמים הקטן ישב בה, הרי היא נטמאת בטומאת מדרס. **מקל של זקנים טהור מכלום:** הוא עשוי "לתרוצי סוגיא", כלומר לתקן את פסיעותיו והוא לא נסמך עליו, ולכן הוא טהור לגמרי - טומאת מדרס אין בו שהרי הוא לא נשען עליו, ואף שאר טומאות אין בו שהרי הוא 'פשוטי כלי עץ'. **אבן תקומה:** אבן שנושאות נשים מעוברות שלא יפילו.